

Sygn. akt V Pa 19/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka (spr.)
Sędziowie:	SSO Marzena Głuchowska SSO Piotr Leń
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Kaliszu

apelacji powoda R. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 26 lipca 2013 r. sygn. akt IV P 130/13

w sprawie z powództwa **R. W.**

przeciwko **Prokuraturze Okręgowej w P.**

o wynagrodzenie za pracę

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej za instancję odwoławczą.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w P. oddalił żądanie powoda R. W. o zasądzenie od Prokuratury Okręgowej w P. kwoty 5.317,87 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od dnia 1 lutego 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r., nie obciążając powoda kosztami procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następującym stanie faktycznym:

Powód R. W. asesorem prokuratorskim został dnia 01.11.1985 r. Od dnia 01.10.2003 r. jest prokuratorem okręgowym.

W dacie 01.01.2009 r. powód legitymował się stażem ogólnym pracy w prokuraturze wynoszącym 23 lata i 2 miesiące, a w prokuraturze okręgowej 5 lat i 3 miesiące. Od dnia 01.10.2008 r. powód otrzymał wynagrodzenie zasadnicze ustalone w stawce pierwszej awansowej zgodnie z wówczas obowiązującymi przepisami ustawy o prokuraturze.

Dekretem z dnia 18.04.2009 r. powód otrzymał od dnia 01.01.2009 r. wynagrodzenie zasadnicze w stawce piątej, a to na podstawie art. 61a i 62 ustawy o prokuraturze w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20.03.2009 r. Stawka piąta to 2,50 wielokrotność kwoty 2.951,36zł.

Powód R. W. stoi na stanowisku, że przysługiwała mu stawka szósta. Stawka szósta to 2,65 wielokrotności kwoty bazowej.

Kwota przez powoda żądana to różnica pomiędzy wynagrodzeniem zasadniczym ze stawki szóstej a wynagrodzeniem zasadniczym ze stawki piątej za okres 12 miesięcy 2009 r.

W 2009 r. została wprowadzona zmiana zasad wynagradzania sędziów i prokuratorów. Określała je ustawa z dnia 20.03.2009 r. o zmianie ustawy o prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56 poz.495).

Art.11 ust.1 ustawy stanowił, że z dniem 01.01.2009 r. wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów prokuratur okręgowych określa się w stawkach od czwartej do siódmej. Przepis art. 10 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art.10 ust. 2 ustawy stanowił, że stawkę wynagrodzenia sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 01.01.2009 r., a jeżeli jest to korzystniejsze – staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej.

W ustawie zostało unormowane, że kolejną stawką wynagrodzenia zasadniczego prokurator nabywa po upływie 5 lat pracy (art. 62 ust.1 eb).

Jednocześnie ustawa w art.10 ust.5 stanowiła, że określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce piątej, a sędziego sądu okręgowego w stawce ósmej może nastąpić nie wcześniej niż z dniem 1.01.2014 r.

Załącznikami do ustawy były tabele, załącznik nr 1 to tabela określająca stawki wynagrodzenia zasadniczego i mnożniki. Zgodnie z nią stawki wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądu okręgowego to: stawka czwarta- mnożnik 2,36, piąta- mnożnik 2,50, szósta- mnożnik 2,65, siódma – mnożnik 2,75 i ósma – mnożnik 2,92. Załącznik nr 3 określał staż pracy, od którego uzależniona była dana stawka wynagrodzenia zasadniczego. I tak sędzia sądu okręgowego o stażu w sądzie okręgowym do 5 lat lub ogólnym stażu do 15 lat miał prawo do stawki czwartej, a sędzia o stażu w sądzie okręgowym od 5 do 10 lat lub stażu ogólnym powyżej 15 lat miał prawo do piątej stawki wynagrodzenia zasadniczego, a sędzia o stażu w sądzie okręgowym powyżej 10 do 15 lat miał prawo do szóstej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

Zasady powyższe zostały powtórzone w rozporządzeniu RM z dnia 11.08.2009 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz wysokości dodatków funkcyjnych przysługującym prokuratorom (Dz. U. Nr 133 poz. 1099).

Powód otrzymał od dnia 01.01.2009 r. stawkę wynagrodzenia zasadniczego piątą. Miał bowiem staż pracy w prokuraturze okręgowej wynoszący 5 lat i 3 miesiące.

W ocenie Sądu Rejonowego określenie wynagrodzenia zasadniczego powoda w stawce 5 zaszeregowania było prawidłowe, zgodne z powyższymi przepisami.

Staż pracy powoda na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej wynosił 5 lat i 3 miesiące. Zgodnie z tabelą przysługiwała mu stawka piąta wynagrodzenia zasadniczego. Staż ogólny wynoszący ponad 15 lat również dawał podstawę do przyznania stawki 5 wynagrodzenia zasadniczego.

Jest niesporne, że ustawa zmieniająca określała stawki wynagrodzenia zasadniczego, ale nie określała, że podstawową stawkę otrzymują sędziowie i prokuratorzy z dniem 01.01.2009 r. Zasada określona w art.10 ustawy stanowiła podstawę do ustalenia stawek wynagrodzenia zgodnie z zasadami awansowania i uwzględnieniem stażu pracy, w tym stażu pracy na danym stanowisku lub stażu pracy ogólnego, w zależności od tego który był korzystniejszy.

Wbrew stanowisku strony powodowej w ocenie sądu I instancji brak podstaw do przyjęcia, że powód miał, legitymując się danym stażem pracy, prawo do stawki 6 wynagrodzenia zasadniczego. Z art.10 ust. 2 ustawy wynika zakaz określenia wynagrodzenia prokuratora prokuratury okręgowej w stawkach szóstej i siódmej. Zgodnie z art. 10 ust.2 ustawy podwyższenie stawki zaszeregowania mogło nastąpić tylko i wyłącznie wówczas, gdy prokurator miał ponad 15-letni staż pracy ogólny, a jednocześnie krótszy niż 5-letni staż pracy w prokuraturze okręgowej. Zasada ta nie może stanowić podstawy do podwyższenia stawki zaszeregowania dla prokuratorów mających staż w prokuraturze okręgowej dłuższy niż 5 lat, ale krótszy niż 10 lat.

Od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 26 lipca 2013 r. apelację wniósł powód zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

a) art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009r o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2000.56.459 zwana dalej ustawą zmieniającą), poprzez jego błędna wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do prokuratorów legitymujących się 15-letnim stażem pracy ogólnym oraz jednocześnie krótszym niż 5 lat stażem pracy w prokuraturze okręgowej, na skutek czego Sąd błędnie wywiódł, iż powód nie mógł z dniem 1.01.2009 r. nabyć wynagrodzenia zasadniczego w stawce 6,

b) art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U.2011.270.1599) w związku z art.11² w związku z art. 18^{3d} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy (Dz.U.1998.21.94), poprzez ich niezastosowanie, wskutek czego Sąd oddalił niniejsze powództwo pomimo, iż pozwana dopuściła się w stosunku do powoda naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu.

2. naruszenie przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. polegające na przekroczeniu ram swobodnej oceny dowodów i dowolną ocenę materiału dowodowego sprawy skutkującą oddaleniem powództwa, niewszzechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, pominięcie również jego części, w szczególności dokumentacji przedłożonej przez pozwaną w zakresie zasad wynagradzania pracowników pozwanej podczas, gdy prawidłowa interpretacja zebranego w sprawie materiału procesowego powinna była prowadzić do ustalenia przez Sąd, iż w okolicznościach sprawy, powód winien otrzymać wynagrodzenie w stawce wyższej tj. 6.

Podnosząc powyższe zarzuty wnosił o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty w wysokości 5.317,87 zł oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia przepisu art. 10 ust 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. zmieniającej o zmianie ustawy o prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56 poz.495) nie jest uzasadniony.

Zgodnie z tym przepisem stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 r., a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorских (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek

wynagrodzenia zasadniczego określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy. Zasady te z mocy art. 11 ustawy zmieniającej stosuje się odpowiednio do prokuratorów.

Jak to ustalił sąd I instancji powód w dniu 1 stycznia 2009 r. legitymował się stażem stanowiskowym w prokuraturze okręgowej wynoszącym 5 lat i 3 m-ce (na stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej w P. powołany został w dniu 1 października 2003 r.) oraz stażem ogólnym wynoszącym 23 lata i 2 m-ce (asesorem Prokuratury Rejonowej mianowany został z dniem 1 listopada 1985 r.)

Zgodnie z załącznikiem Nr 3 do ustawy zmieniającej powodowi z dniem 1 stycznia 2009 r. została przyznana piąta stawka wynagrodzenia zasadniczego przy uwzględnieniu stażu stanowiskowego. Ogólny staż pracy powoda wynoszący ponad 15 lat również przesądzał o przyznaniu powodowi piątej stawki wynagrodzenia zasadniczego. Według załącznika Nr 3 szósta stawka wynagrodzenia zasadniczego przysługiwała przy stażu stanowiskowym - pracy w prokuraturze okręgowej wynoszącym powyżej 10 do 15 lat. Natomiast ogólny staż pracy powoda nie mógł stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego w stawce szóstej, gdyż staż ten nie podlegał uwzględnieniu. Art. 10 ust. 2 ustawy zmieniającej stanowił... uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej.

Wobec tego stwierdzić trzeba, iż pozwany zgodnie z prawem ustalił powodowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego na podstawie art. 10 ust. 1-3 ustawy zmieniającej w związku z załącznikiem Nr 3 do tej ustawy.

Sąd I instancji wskazał wprawdzie, iż zgodnie z art. 10 ust. 2 podwyższenie stawki szeregowania mogło nastąpić tylko i wyłącznie wówczas, gdy prokurator miał ponad 15-letni staż pracy ogólny a jednocześnie krótszy niż 5-letni staż pracy w prokuraturze okręgowej. Stwierdzenie to jest o tyle nietrafne, że przepis art. 10 ust. 2 daje podstawę do uwzględnienia albo stanowiskowego albo ogólnego stażu pracy, ale nie do prokuratorów wyłącznie o takim stażu.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia art. 62 ustawy o prokuraturze w związku z art. 11² w związku z art. 18^{3d} k.p. poprzez ich niezastosowanie co w efekcie skutkowało oddaleniem powództwa to zauważyć trzeba, że sąd I instancji nie odniósł się do podnoszonej przez powoda kwestii dotyczącej naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu. Ograniczył się tylko do zbadania prawidłowości ustalenia powodowi stawki wynagrodzenia zasadniczego od dnia 1 stycznia 2009 r. i doszedł do wniosku, że powód miał zgodnie z prawem ustaloną stawkę wynagrodzenia zasadniczego na podstawie art. 10 ust. 1-3 ustawy zmieniającej.

Sąd Najwyższy we wyroku z dnia 27 marca 2014 r. III PK 87/13 wskazał, iż bezpodstawne jest dochodzenie odszkodowania za naruszenie zakazu dyskryminacji płacowej lub zasady równego traktowania w służbie sędziowskiej (art. 5 kp w związku z art. 18^{3a-3d} k.p.) przez sędziego, ponieważ wymienione delikty prawa pracy nie występują w służbowych stosunkach sędziów sądów powszechnych, których wynagrodzenia określają ściśle bezwzględnie obowiązujące przepisy o wynagrodzeniach sędziowskich. Z przepisów tych wynika, że sędzia ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej według równych zasad wynagradzania zasadniczego sędziów sądów powszechnych, które różnicuje wyłącznie staż pracy lub pełnione funkcje sędziowskie.

Powyższy wyrok dotyczy wprawdzie wynagradzania sędziów lecz te same zasady dotyczą prokuratorów, których wynagrodzenia również określają ściśle bezwzględnie obowiązujące przepisy o wynagrodzeniach.

W myśl art. 62 ustawy o Prokuraturze (Dz.U.2011.270.1599) wynagrodzenie zasadnicze prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorowskie jest równe; wysokość wynagrodzenia prokuratorów zajmujących równorzędne stanowiska prokuratorowskie różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje.

Powód wskazywał, że inni prokuratorzy, którzy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej mieli staż poniżej 5 lat ale o stażu ogólnym powyżej 15 lat z dniem 1 stycznia 2009 r. mieli przyznaną tak samo jak on piątą stawkę wynagrodzenia zasadniczego, a następnie po 5 (10) latach pracy na stanowisku prokuratora prokuratury

okręgowej otrzymali szóstą stawkę. Natomiast powód kolejną wyższą stawkę otrzyma po 10 latach pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej czyli z dniem 1 października 2013 r.

W przedmiotowej sprawie zarzut naruszenia zasady równego traktowania powoda względem innych prokuratorów z krótszym stażem stanowiskowym łączył się z mechanizmem automatyzmu prawnego z art. 62 ust. 1eb ustawy o prokuraturze, w wyniku którego pozwany ustalił innym prokuratorom z krótszym od powoda stażem stanowiskowym wyższą szóstą stawkę wynagrodzenia zasadniczego. Natomiast powód otrzyma tę stawkę dopiero z upływem 10-letniego okresu służby na stanowisku prokuratora w dniu 1 października 2013 r.

Przepis art. 62 ust.1 eb ustawy o prokuraturze stanowi, że wynagrodzenie zasadnicze prokuratora określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku prokuratorowskim.

Poprzednio powód po upływie 5 lat pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej miał od 1 października 2008 r. przyznane wynagrodzenie w stawce pierwszej awansowej zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami i nie ma podstaw aby powodowi po raz kolejny uwzględnić ten sam okres. Oznacza to, że powód wyższą szóstą stawkę wynagrodzenia zasadniczego otrzyma dopiero z upływem 10-letniego okresu służby na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej w dniu 1 października 2013 r.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale I PZP 2/12 z dnia 5 października 2012 r. w ustawie nowelizującej z 20 marca 2009 r. nie zamieszczono innych (poza art. 10) norm międzyczasowych, które pozwoliłyby na zaliczanie każdego stażu prokuratorowskiego (stażu ogólnego) do stażu pracy, o którym mowa w art. 62 ust. 1eb ustawy o prokuraturze. Taka możliwość była przewidziana tylko jednorazowo. Ponadto omawiany przepis używa przy możliwości zaliczenia poprzednich okresów pracy prokuratorowskiej określenia, iż chodzi o te okresy, w których przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w stawce trzeciej, czwartej etc. Instytucja wynagrodzenia zasadniczego w kolejnych stawkach aż do dziesiątej została zaś wprowadzona dopiero ustawą z marca 2009 r., z mocą od 1 stycznia 2009 r. Nie znają jej natomiast normy poprzednich ustaw, regulujących wynagrodzenie prokuratorów, które ewentualnie operują pojęciem stawki podstawowej i pierwszej, drugiej, awansowej. Interpretowany przepis pozwala zatem na zaliczenie tylko tych okresów pracy, w których przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w kolejnych stawkach. Przez takie sformułowanie ustawodawca postawił cezurę czasową dla zaliczalności poprzedniego stażu, ograniczając go tylko do okresów pracy po dniu 1 stycznia 2009 r., tj. do okresów pracy, w których przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w kolejnych stawkach.

Skoro zatem powód miał wynagrodzenie ustalone zgodnie z obowiązującymi przepisami a delikty prawa pracy takie jak dyskryminacja płacowa lub nierówne traktowanie w służbie nie mogą występować w służbowych stosunkach to zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U.2011.270.1599) w związku z art. 11² w związku z art. 18^{3d} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy nie jest uzasadniony.

Wobec powyższego apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej nie znajdując do tego podstaw w okolicznościach sprawy.